

Sygn. akt III AUa 438/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Rzeźniowiecka

Sędziowie: SA Jolanta Wolska

SA Beata Michalska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Kamila Tomasik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 stycznia 2015 r. w Ł.

sprawy J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o ustalenie okresów podlegania ubezpieczeniu

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 11 lutego 2014 r., sygn. akt: VIII U 5751/13,

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Łodzi do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za drugą instancję.

Sygn. akt III AUa 438/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 16 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, iż J. W. z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu: od 1 marca 2009 r. do 30 listopada 2011 r. oraz od 1 do 31 stycznia 2013 r., jak też obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresie: od 1 stycznia 1999 r. do 31 grudnia 2000 r.; od 1 marca 2009 r. do 28 lutego 2011 r. i od 1 marca 2011 r. do nadal. Ponadto organ rentowy ustalił miesięczne podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, ubezpieczenie zdrowotne za okresy: grudzień 2011 r.; styczeń – grudzień 2012 r.; styczeń – lipiec 2013 r.

Ubezpieczona J. W. odwołała się od ww. decyzji w dniu 19 września 2013r., nie zgadzając się z wyłączeniem jej z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego do 1 grudnia (...). i w konsekwencji z ustaloną wysokością podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne od tej daty. Ubezpieczona podniosła, iż składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za grudzień 2011r. uiszczyła po terminie. Jak wyjaśniła, 10 stycznia 2012 r. po godz.21.00 przełała wpłatę. Z uwagi na późną porę bank zaksięgował i zrealizował transakcję przelewu do ZUS następnego dnia tj. 11 stycznia 2012 r. i był to jedyny przypadek zwłoki w płatności składek, a mimo to ZUS odmówił jej możliwości

przywrócenia terminu z uwagi na zaległości na koncie. Wskazała nadto, że od 26 marca 2010r. z powodu przebytego udaru korzystała ze zwolnień lekarskich i świadczenia rehabilitacyjnego. Z tego względu nie mogła mieć zaległości składkowych za ww. okres. Od 5 grudnia 2011 r. ponownie przebywała na zwolnieniu lekarskim i winna nabyć prawo do zasiłku chorobowego. W konkluzji swojego odwołaniu ubezpieczona wniosła o uznanie składki za grudzień 2011r. , jako opłaconej w przywróconym terminie i zmianę zaskarżonej decyzji co do okresów podlegania ubezpieczeniu chorobowemu , jak też w zakresie wskazanych podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie. Wskazał, że w myśl przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych istnieje możliwość proporcjonalnego zmniejszenia najniższej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie m.in. w przypadku niezdolności do pracy trwającej przez część miesiąca, jeżeli z tego tytułu ubezpieczony spełnia warunki do przyznania zasiłku. Jednak w ocenie ZUS, ubezpieczona nie nabyła prawa do zasiłku chorobowego, ponieważ z powodu nieopłacenia w terminie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiąc grudzień 2011 r., ubezpieczenie to ustało, a przy tym organ rentowy nie wyraził zgody na opłacenie spornej składki chorobowej po terminie. Stąd brak podstaw do proporcjonalnego zmniejszenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne od grudnia 2011r.

Wyrokiem z 11 lutego 2014r., w sprawie VIII U 5751/13, Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie.

Powyższe orzeczenie zapadło po następujących ustaleniach faktycznych i prawnych:

W dniu 10 stycznia 2012 r. ubezpieczona dokonała zlecenia wpłaty składki za grudzień. Z uwagi na późną porę bank zrealizował transakcję w dniu 11 stycznia 2012r., tj. po ustawowym terminie, który upłynął 10 stycznia 2012 r. Ubezpieczona złożyła wniosek o przywrócenie terminu na zapłacenie składki. Organ rentowy nie wyraził zgody na opłacenie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po terminie.

W tak ustalonych okolicznościach sprawy Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione. Wskazując na treść art. 14 ust. 1, 1a i 2 i art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, sąd pierwszej instancji zważył, że wobec nieopłacenia w terminie składki za grudzień 2011 r. J. W. nie podlegała od grudnia 2011 r. dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Sąd Okręgowy wskazał, że w świetle powyższych przepisów wygaśnięcie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego następuje ex lege, niezależnie od woli ubezpieczonego i treści pierwotnie złożonego wniosku. W przypadku ubezpieczonej nastąpiło nieopłacenie w terminie składki należnej na ubezpieczenie chorobowe, na co wskazuje art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy. Z tego przepisu wynika też, że dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustaje, gdy niedotrzymany został termin zapłaty składki. Ubezpieczenie to wygasa nawet w sytuacji, gdy osoba zobowiązana nie ponosi winy za nieopłacenie składek.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że w niniejszej sprawie J. W. złożyła wniosek o wyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie, jednakże organ rentowy takiej zgody nie wyraził. Ustawodawca określił ogólnie, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie w uzasadnionych przypadkach, nie precyzując, o jakie sytuacje chodzi. Jak zauważył sąd pierwszej instancji, nie oznacza to jednak przyznania Zakładowi niczym nieskrępowanego uznania w uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu wniosku o wyrażenie zgody. Przyznana kompetencja winna być wykonywana według sprawdzalnych, sprawiedliwych kryteriów. W ocenie Sądu Okręgowego, „skoro płatnik składek jest zobowiązany do ich prawidłowego wyliczenia i opłacenia, ewentualne przywrócenie terminu mogłoby nastąpić w przypadku stwierdzenia braku winy w wyliczeniu lub zapłacie takich składek”. W konkluzji Sąd uznał decyzję ZUS za prawidłową i oddalił odwołanie na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c.

Powyższy wyrok w całości zaskarżyła apelacją ubezpieczona, występująca na tym etapie samodzielnie, zarzucając nierozpatrzenie sprawy pod względem merytorycznym co do kwestii odmowy przez ZUS przywrócenia terminu do opłacenia składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za grudzień 2011r. W uzupełnieniu apelacji, działając przez fachowego pełnomocnika, w piśmie procesowym z 15 stycznia 2015r. apelująca sprecyzowała zarzuty apelacji i zarzuciła wyrokowi nierozstrzygnięcie sprawy co do istoty, polegające na tym, że sąd pierwszej instancji nie rozstrzygał w ogóle kwestii braku zgody ZUS na zapłatę przez ubezpieczoną składki na ubezpieczenie chorobowe po terminie.

W ocenie apelującej w ramach postępowania o zasiłek chorobowy Sąd winien zbadać przyczyny odmowy przez ZUS opłacenia składki po terminie. N. Sąd Okręgowy uchylił się od wyjaśnienia merytorycznych przesłanek tej odmowy. Jednocześnie wg apelującej okoliczności sprawy wskazują, że ta odmowa była nieuzasadniona. Apelująca wyjaśniła, że w czasie, kiedy spóźniła się z zapłatą składki, faktycznie przebywała na zwolnieniu lekarskim (które załączyła), a zgodnie z przyjętym w orzecznictwie i doktrynie stanowiskiem okoliczność długotrwałej choroby może uzasadniać wyrażenie takiej zgody. W związku z tym, w jej ocenie, merytoryczna kontrola zasadności odmowy wyrażenia przez ZUS zgody na opłacenie składki po terminie mogłaby doprowadzić do stwierdzenia, że ta odmowa była nieuzasadniona. Wówczas okres podlegania przez apelującą ubezpieczeniu chorobowemu byłby zupełnie inny - najprawdopodobniej uznano by, że podlegała temu ubezpieczeniu w kwestionowanym okresie. Wskazując na powyższe zarzuty, skarżąca wniosła o przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do pisma procesowego z 15 stycznia 2015r., stanowiącego uzupełnienie apelacji - na okoliczności wskazane w jego treści. Jak wyjaśniła apelująca, pismem z 25 stycznia 2012r. wystąpiła do ZUS o wyrażenie zgody na zapłacenie spornej składki po terminie. Organ rentowy pismem z 15 lutego 2012r. odmówił „z uwagi na zaległości na koncie”. Przy czym odpowiedź ta nie zawierała informacji, o jakie zaległości chodzi, ani pouczenia o możliwości odwołania się od tej decyzji. Wobec braku takiego pouczenia ubezpieczona nie wniosła odwołania od decyzji ZUS odmawiającej jej zgody na opłacenie składki po terminie. Jednocześnie ubezpieczona zauważyła, że dwie sprawy o zasiłek chorobowy za okres od grudnia 2011r. do grudnia 2012r. toczące się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi - Śródmieścia o sygn. akt XI U 700/12 i XI U 811/13 z odwołania ubezpieczonej zostały zawieszono do czasu rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i przesądzenia zasadności odmowy wyrażenia przez ZUS zgody na opłacenie spornej składki za grudzień 2011r. po terminie. Uchylenie się przez Sąd Okręgowy od rozstrzygnięcia zasadności decyzji z 15 lutego 2012r. powoduje, że ubezpieczona znalazła się „w błędnym kole”, ponieważ w sprawach z odwołań od decyzji odmawiających prawa do zasiłku chorobowego Sądy Rejonowe również uchyliły się od oceny ww. decyzji, zawieszając postępowanie do czasu wydania wyroku w niniejszej sprawie.

W konkluzji swojego stanowiska apelująca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości z powodu nierozpoznania istoty sporu oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego wg. norm przepisanych. Dodatkowo pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, oświadczając, że nie zostały one pokryte ani w całości ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja ubezpieczonej jest uzasadniona, a podniesione zarzuty skutkowały koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania z powodu nierozpoznania istoty sprawy.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że uchybienie nierozpoznania istoty sprawy polega na zaniechaniu zbadania materialnej podstawy żądania pozwu albo pominięciu merytorycznych zarzutów pozwanego. Oznacza to niewyjaśnienie i pozostawienie poza oceną okoliczności faktycznych, stanowiących przesłanki zastosowania normy prawa materialnego, będącej podstawą roszczenia (por. wyroki Sądu Najwyższego z 9 stycznia 2001 r., I PKN 642/00, z 5 lutego 2002 r., I PKN 845/00, z 25 listopada 2003 r., II CK 293/02 oraz z dnia 16 czerwca 2011 r., I UK 15/11). W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2011 r., IV CSK 299/10, LEX nr 784969, wyjaśniono, że pojęcie "istota sprawy", o którym mowa w art. 386 § 4 k.p.c., dotyczy jej aspektu materialnoprawnego i zachodzi w sytuacji, gdy sąd nie zbadał podstawy materialnoprawnej dochodzonych roszczeń, jak też skierowanych przeciwko nim zarzutów merytorycznych, tj. nie odniósł się do tego, co jest przedmiotem sprawy uznając, że nie jest to konieczne z uwagi na istnienie przesłanek materialnoprawnych, czy procesowych unicestwiających dochodzone roszczenie. W wyroku z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 274/11, LEX nr 1110971 uznano, że nierozpoznanie istoty sprawy dotyczy niezbadania roszczenia będącego podstawą powództwa, jak również zarzutu przedawnienia lub potrącenia. W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2011 r., III CSK 330/10, LEX nr 885041 przyjęto natomiast, że w omawianym pojęciu nie chodzi o niedokładności postępowania, polegające na tym, że sąd pierwszej instancji nie wziął pod rozwagę wszystkich dowodów, które mogły służyć do należytego rozpoznania sprawy lub nie rozpatrzył wszystkich okoliczności.

Aby dokonać prawidłowej oceny, czy uzasadniony jest zarzut nierozpoznania istoty sprawy, trzeba uporządkować wynikające ze zgromadzonych dowodów ustalenia faktyczne, ponieważ te poczynione przez sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, z powodu ich bardzo ograniczonego zakresu, nie pozwalają na merytoryczne ustosunkowanie się do zarzutów apelacji.

Wg ustaleń ZUS wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, ubezpieczona J. W. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie od 1 stycznia 1999r. do 31 grudnia 2000r. oraz od 1 marca 2009r. nadal. Z dniem 1 marca 2009r. ubezpieczona zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, jak też do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. W okresie od 5 grudnia 2011r. do 4 maja 2012r., od 4 czerwca 2012r. do 14 grudnia 2012r. i od 27 lutego 2013r. do 23 sierpnia 2013r. ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim. Jednakże ZUS odmówił jej prawa do zasiłku chorobowego z powodu ustania dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od grudnia 2011r. na skutek opłacenia składki na to ubezpieczenie za grudzień 2011r. po terminie. Wg twierdzeń ubezpieczonej, zawartych w treści odwołania i jej informacyjnym przesłuchaniu (które w toku procesu nie były weryfikowane innymi dowodami), opłaciła składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za grudzień 2011r. w dniu 10 stycznia 2012r. późnym wieczorem. Przy czym składka została przelana przez bank na konto ZUS w dniu następnym, tj. po terminie wymaganym ustawą. Następnie 25 stycznia 2012r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o wyrażenie zgody na opłacenie spornej składki po terminie. W wyniku tego wniosku organ rentowy w dniu 15 lutego 2012r. wystosował do ubezpieczonej pismo zawierające rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku. Poinformował, że zgoda na opłacenie ww. składki chorobowej po terminie nie została wyrażona z uwagi na zaległość na koncie i tym samym nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 1 do 31 grudnia 2011r. Wskazane pismo nie zawierało pouczenia o środkach zaskarżenia (kopia pisma ZUS załączona do pisma procesowego apelującej z 15 stycznia 2015r.). W dalszej kolejności ubezpieczona odwołała się od decyzji ZUS odmawiających jej prawa do zasiłku chorobowego. Zgodnie z twierdzeniem strony, zawartym w piśmie procesowym z 31 stycznia 2014r. (k. 9 akt sprawy), w toku postępowań przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieście w sprawach o sygn. akt XI U 545/12, XI U 700/12 i XI U 811/13 ubezpieczona „została zobowiązana przez Sąd Rejonowy” do wystąpienia do ZUS o ustalenie podlegania ubezpieczeniu. Dlatego w dniu 11 października 2012r. ubezpieczona z takim wnioskiem wystąpiła, a w jego następstwie ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Ustalając istotę sporu w niniejszej sprawie, należy odnieść się do treści zaskarżonej decyzji oraz odwołania. Z uzasadnienia decyzji wynika jednoznacznie, iż odnośnie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, organ rentowy ustalił jego okres od 1 marca 2009r. do 31 listopada 2011r. i od 1 do 31 stycznia 2013r. z uwagi na ustanie tegoż ubezpieczenia z powodu opłacenia składki za grudzień 2011r. po terminie oraz odmowy wyrażenia przez ZUS zgody na jej opłacenie po terminie pismem z 15 lutego 2012r. Jak wynika przy tym z oświadczenia pełnomocnika ZUS, złożonego na rozprawie przed sądem pierwszej instancji w dniu 11 lutego 2014r., ustalenie w zaskarżonej decyzji wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne ma ścisły związek ze stwierdzeniem istnienia bądź nie prawa do opłacenia składki chorobowej za grudzień 2011r. po terminie. Jeżeli bowiem okoliczność ta zostałaby przesądzona na korzyść ubezpieczonej, nabyłaby od 5 grudnia 2011r. prawo do zasiłku chorobowego, co z kolei uzasadnia ustalenie składki na ubezpieczenie społeczne w obniżonej wysokości. Przeciwnie – odmowa uiszczenia spornej składki po terminie powoduje odmowę wypłaty zasiłku chorobowego i w rezultacie brak podstaw do obniżenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za okres od 5 grudnia 2011r. W uzasadnieniu stanu prawnego organ rentowy powołał w zaskarżonej decyzji m.in. art.14 ust.1 i ust.2 pkt 2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz.1442 ze zm.), zgodnie z którym objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony (...). (...) emerytalne i rentowe oraz chorobowe, o których mowa w ust. 1, ustają od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie - w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących, duchownych oraz osób wymienionych w art. 7; w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie, z zastrzeżeniem ust. 2a.

Również z treści odwołania wynika jednoznacznie (zostało to wyeksponowane pogrubionym tekstem), że ubezpieczona domaga się uznania wpłaty składki na ubezpieczenie chorobowe za grudzień 2011r. (zapis zawiera oczywistą omyłkę co do roku), jako opłaconej w przywróconym terminie i w konsekwencji zmiany zaskarżonej decyzji. Słusznie zatem wskazuje apelująca, że istotą sprawy jest de facto rozstrzygnięcie zasadności odmowy wyrażenia przez ZUS zgody na opłacenie spornej składki chorobowej po terminie. Przesądzenie bowiem kwestii, czy organ rentowy zasadnie nie wyraził ww. zgody, ma decydujące znaczenie dla ustalenia okresu podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu oraz w konsekwencji dla ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie w spornych okresach. Te kwestie są natomiast przedmiotem rozstrzygnięcia organu rentowego w zaskarżonej decyzji i treścią odwołania ubezpieczonej.

W tym miejscu trzeba podkreślić ,że przywołane przez apelującą pismo ZUS z 15 lutego 2012r., zawierające odmowę wyrażenia zgody na opłacenie składki po terminie, ma niezbędne cechy decyzji, w tym oznaczenie organu, datę wydania i oznaczenie strony, jak też sentencję i uzasadnienie rozstrzygnięcia. Dlatego mimo uchybień co do formy określonej w art. 107 k.p.a., pismo ma charakter decyzji, która - wobec braku pouczenia o środkach odwoławczych - może być zaskarżona w każdym czasie. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z 8 listopada 2012r., sygn. akt II UK 90/12, OSNP 2013/19-20/233. W uzasadnieniu wyroku wskazano, w świetle ustalonej judykatury Sądu Najwyższego, opłacenie składki po upływie terminu, w którym powinna być opłacona i ustanie w związku z tym dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego nie powoduje ponownego nawiązania stosunku ubezpieczenia (art. 14 ust. 2 pkt 2 i 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2012 r., I UK 408/11, niepublikowany), niemniej jednak "w razie złożenia wniosku o przywrócenie terminu do opłacenia składki na dobrowolne ubezpieczenie społeczne, pozytywna decyzja organu ubezpieczeń społecznych powoduje kontynuowanie dotychczasowego stosunku ubezpieczenia pod warunkiem opłacenia należnych składek, natomiast negatywna decyzja potwierdza ustanie z mocy prawa dobrowolnego tytułu ubezpieczenia społecznego i może być zaskarżona w sądowym postępowaniu odwoławczym" (tak w wyroku z dnia 8 sierpnia 2001 r., II UKN 518/00, OSNP 2003 nr 10, poz. 257). W postępowaniu tym - co oczywiste - odmowa wyrażenia zgody na opłacenie składki ubezpieczeniowej po terminie podlega kontroli sądu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2007 r., II UK 65/07, LEX nr 863989, w którym trafnie przyjęto - z powołaniem się na orzecznictwo, że organ rentowy został wyposażony w kompetencję wyrażenia zgody na opłacenie składki po terminie, czyli uznania, że mimo nieopłacenia składki w terminie ubezpieczenie nie ustało. W ustawie nie zostały określone przesłanki "wyrażenia zgody" na opłacenie składki po terminie, co jednak nie oznacza przyznania ZUS niczym nieskrępowanego uznania w uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu wniosku o wyrażenie zgody. Przyznana kompetencja winna być wykonywana według sprawdzalnych, sprawiedliwych kryteriów. Zakład wyposażony w uprawnienie wyrażania zgody na opłacenie składki po terminie winien ujawnić jakimi przesłankami kierował się odmawiając jej, a jego decyzja podlega merytorycznej ocenie sądu). Sąd Okręgowy to stanowisko, wyrażone w powołanych wyżej wyrokach Sądu Najwyższego, wydaje się aprobować , ale mimo to uchylił się od podjęcia jakichkolwiek ustaleń co do zasadności odmowy wyrażenia przez ZUS zgody na opłacenie składki po terminie. Nie odniósł się też do merytorycznych zarzutów odwołania co do m.in. okoliczności dotyczących złego stanu zdrowia strony, braku zadłużenia na koncie ubezpieczeniowym, a mających istotne znaczenie dla oceny zasadności odmowy wyrażenia zgody przez ZUS na opłacenie składki chorobowej po terminie . W rezultacie należy uznać, że nie została rozpoznana istota sprawy, ponieważ sąd nie zbadał podstawy materialnoprawnej rozstrzygnięcia ZUS, jak też skierowanych przeciwko zaskarżonej decyzji zarzutów merytorycznych, tj. nie odniósł się do tego, co jest przedmiotem sporu.

Aby poczynić wiążące ustalenia w niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy winien zbadać przesłankowo zasadność decyzji z 15 lutego 2012r. , tj. dokonać obiektywnej oceny - w oparciu o sprawdzalne, sprawiedliwe, a zatem konkretne i oparte na zgromadzonych dowodach kryteria - odmowy wyrażenia przez ZUS zgody na opłacenie po terminie składki na ubezpieczenie chorobowe za grudzień 2011r. Do takich istotnych okoliczności należy m.in. ocena twierdzenia ubezpieczonej, że do grudnia 2011r. nie posiadała żadnych zaległości w płatności należnych składek na ubezpieczenie. Pozostaje ono w sprzeczności ze stanowiskiem ZUS , który odmówił wyrażenia zgody na opłacenie składki po terminie z uwagi na zaległości na koncie. Stąd istotne jest ustalenie, jakie ewent. zaległości składkowe , w jakiej

wysokości i za jaki okres , były podstawą ww. odmowy ZUS, jak też czy takie ewent. zaległości w okolicznościach niniejszej sprawy uzasadniały decyzję odmowną. Nie bez znaczenia mogą być też dane dotyczące stanu zdrowia ubezpieczonej z punktu widzenia ewent. okoliczności usprawiedliwiających opłacenie składki po terminie. Dopiero wówczas będzie można ocenić przesłanki, jakimi kierował się organ rentowy, odmawiając zgody na opłacenie składki po terminie i będzie możliwa ocena, czy zachodziły okoliczności uzasadniające tzw. przywrócenie terminu do opłacenia składki ubezpieczeniowej po terminie. W sprawie zachodzi zatem konieczność rozstrzygnięcia o istocie sprawy i przeprowadzenia w tym celu postępowania dowodowego w całości.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. oraz art. 108 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Przewodnicząca: Sędziowie: